LETOKRUHY

2 / 2013– 2014

cena: 0,50€

ĻASOPIS STREDNEJ ODBORNEJ ŠKOLY LESNÍCKEJ V BANSKEJ ŠTIAVNICI

Foto: Miroslav Uhrin

Trieda 3.B sa v 1. polroku školského roku 2013/2014 s priemerným prospechom 2,18 stala najlepšou triedou Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici. Na fotografii z učebnej praxe je 3. B s učiteľom odborných predmetov pánom Ing. Dominikom Kútnikom.

Viac o študijných výsledkoch SOŠL na strane **38**

Z OBSAHU

Deň otvorených dverí.....3
Lovy s orlami.....4
Stuľková 4.A.....6
Ľastuľky 4.A.....8
Kto je to? 4.A.....11
Stuľková 4.B.....12
Kto je to ? 4.B.....13
Ľastuľky 4.B.....14
Stuľková 4.E.....16
Ľastuľky 4.E.....17
Mikuláľsky príbeh.....19
Banskoľtiavnický betlehem.....20
Dajme veciam druhú ľancu.....21
Vlastná tvorba.....22
Írske Vianoce.....28
Incheba.....30
Olympiáda ľudských práv.....32
Olympiáda nemeckého jazyka.....33
Valentín.....34
MDĽ.....35
Marec mesiac knihy.....36
Artpódium.....37
Ľudijné výsledky.....38
Beseda o drogách.....39
Agrokomplex.....40
Karate.....41
Beh jesene.....42
Pod deravými koľmi.....43

DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ 2013

V stredu 11.12.2013 sa na Lesníckej škole v Banskej Štiavnici konal „Deň otvorených dverí“. Nahodení do lesníckych uniforiem sme očakávali návštevníkov z každého regiónu Slovenska. Záujemcov o štúdium bolo viac než dosť. Sprievodcovia z jednotlivých tried informovali skupiny návštevníkov o všetkých detailoch súvisiacich so vzdelávaním, predmetmi, učiteľmi, pričom žiaden z nich nezabudol ani na pomerne bohatú históriu lesníckej školy. Nenašiel sa návštevník, ktorému by sa škola nepáčila. Po obhliadke zaviedli sprievodcovia jednotlivé skupiny na internát, kde už netrpezlivo čakal hlavný vychovávateľ, aby záujemcom o štúdium predstavil nielen ich budúci „domov“, ale porozprával aj o všetkých výhodách a povinnostiach súvisiacich s jeho prevádzkou. Ako jednému zo sprievodcov mi neušlo, že vyjadrenia týkajúce sa našej školy boli v drvivej väčšine len pozitívne, s čím môžem, ako žiak tejto školy, len súhlasiť. V budúcom školskom roku sa uvidí, o koľko študentov sa rozšíria rady lesníckeho cechu.

František Toriška 2.A
Foto: Miroslav Uhrin

DOD 2013

29. stretnutie sokoliarov SOĞL v B. Ğtiavnici sa uskutoľnilo v dŕoch 4 - 6. 12. 2013. Na lovoch sa zúľastnilo trinásŠ orliarov, kde okrem naġich absolventov boli aj lovci z Ľiech a Rakúska. Samotné lovy prebiehali kaġdý deŕ v inom revíri. V stredu, ľiġe v prvý deŕ lovov, bola naplánovaná cesta do Beġe. Autami sme sa viezli pribliġne hodinu. Po nástupe a oboznámení lovcov s tým, ġe sa loví líġka a srnľie, sme sa iġli rozmiestniŠ na svoje stanoviġtia. Orliari na miesta s výhľadom do krajiny a my ostatní do pohonu. Prístupová cesta bola obrastená malinľím, ġípkami a trnkami. Bolo veľmi Šaġké vġetko dokonale vyduriŠ, ale robili sme ľo sme mohli. Chvíľami bol terén schodný úplne v pohode, ale neskôr opäŠ nasledoval hustý háj. Po dvoch pohonoch sme zaľuli signál, ktorý oznamoval koniec lovu. Nasledoval výrad, slávnostné poľovnícke signály vzdávajúce poctu ulovenej srne a

líġke. Na poslednom pohone sme boli pohostení výborným guláġom z daniela. Bol to zaujímavý deŕ a hoci príjemne unavení, vġetci sme v napätí oľakávali Ňalġí deŕ.

Pred nami bol ġtvrtok 5. 12, ľo znamenalo,

ge nás laká revír PZ Sebechleby. Okolie bolo veľmi pekné, všade samé vinice a polia. Chodilo sa nám lepšie ako predchádzajúci deň. Zvierat tam vybiehalo ako maku, hlavne sŕn a zajacov. Lovci

s orlami vraj majú radi hlavne líšky, ale tie sa nám dobre schovali, a tak na výrade bolo len šesť sŕn. Všetkých nás pozvali do vinárskej Achyškyň, kde nás ponúkli pečenou klobáskou, ktorá nám po celom dni dobre padla.

V piatok 6.12 bol posledný deň lovov. Vstávali sme plní očakávania a rozmýšľali, koľko zveriny sa uloví. Lovilo sa totiž u nás, v školskom revíri za Kalváriou,

po okolitých lúkach, poliach a remízkach. Keď som sa však pozrel z okna, aš ma zamrazilo. Vonku bolo nasnežené, ešte stále padalo a do toho fúkal silný vietor. Po príchode do revíra sme sa rozmiestnili do rojnice a hnali od Kalvárie dolu na Banskú

Belú. Chodilo sa v pohode, horšie to mali orly, ktoré v tom nárazovom vetre mali veľké problémy s lietaním. V tento deň sme sa nachodili asi najviac. Lov sa skončil po prvom pohone. Všetko sa presunulo pred internát na ihrisko, kde sa konal výrad. My honci sme pomohli s výradom, na ktorom ležala ulovená srna

a líška. Vzhľadom na extrémne počasie to bol celkom pekný úspech. Zazneli slávnostné fanfáry našich Ahornistovň, poďakovanie lovcom aj honcom s prianím všetkého naj v novom roku a hlavne dovidenia na jubilejnom 30. stretnutí sokoliarov SOŽL v Banskej Štiavnici.

Sokoliarstvu zdar!

Text: Matúš Ondrejka, 1.A
Foto: Tibor Kubenko, 1.A

Stužková slávnosť 4.A triedy

Dňa 22. 11. 2013 sa konala stužková slávnosť 4.A triedy. Každý z nás sa na stužkovú veľmi tešil a nevedel sa jej dočkať. Nebolo to však ľahké. Keďže sme mali stužkovú ako prví, tak sme mali kopec starostí s výzdobou telocvične a s množstvom vecí, ktoré bolo treba vybaviť. Našťastie sme to všetko zvládli a telocvičňa bola vo výbornom stave. Touto cestou by som chcel poďakovať hlavne všetkým štvrtákom, ktorí sa zapojili do výzdoby telocvične, ale aj ostatným ročníkom, ktorí nám bez akýchkoľvek pripomienok pomohli. Výsledný efekt bol jedinečný. Všetko voňalo listami aj čečinou a ja som sa cítil ako v lese. Bol to neopísateľný pocit. Zrazu to prišlo - piatok 18:00. Keď som sa poobzeral po spolužiakoch, na každom som videl kvapky

potu a veľký stres. Pri pomyslení, koľko ľudí bolo v telocvični, hlavne rodičia,

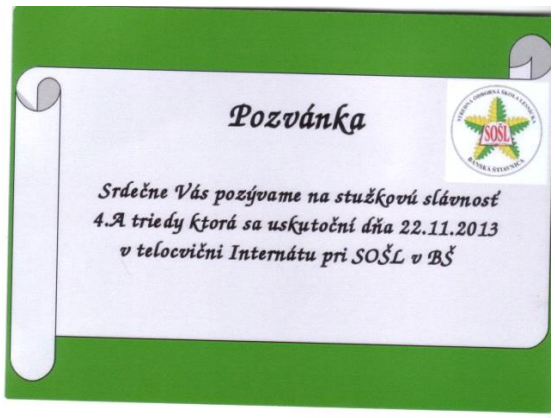

učitelia a všetci ostatní, tak som sa bál, že vyrobím nejaký trapas. Po slávnostnom nástupe pán zástupca posvätil zelené stužky, ktoré sú symbolom maturantov. Po oficiálnej časti nasledovalo tanečné kolo, kde si mnohí spolužiaci zatancovali s mamkami, ale aj profesorkami. Potom nasledovala večera, ktorú si každý pochvaľoval. Ani sa nečudujem, veď ju varili naše dobré kuchárky. Nasledoval program, ktorý sa každému veľmi páčil. O polnoci prišiel čas na častušky. Na každého z nás bola vymyslená nejaká rýmovačka. Nebolo to vôbec ťažké, keďže za štyri roky sme sa veľmi dobre poznali.

Triedny zobral krčah, ktorý sa po spoločnom prípitku rozbil a každý z nás si zobral jednu črepinu. Táto črepina je na znak šťastia a spomienky na našu školu. Dúfam , že nám všetkým prinesie šťastie hlavne pri maturitách. Ďalej nasledovala

voľná zábava a z každého opadol stres . Veľmi sme sa tešili lebo bolo vidno, že každý je nadmieru spokojný. Noc prešla strašne rýchlo, hodiny utekali a zrazu bolo ráno. Veľmi ma potešil názor niektorých rodičov, ktorí sa vyjadrili, že sme úžasná partia, ktorá, pevne verím, ostane aj po skončení na SOŠL. Každý jeden zo spolužiakov mi bude nesmierne chýbať. Veľké poďakovanie patrí všetkým, ktorí prijali pozvanie. Milo nás potešila účasť pánov profesorov, za čo by som im chcel poďakovať. Veľmi si to ceníme. Stužkovú sme si všetci užili, ale ako povedal náš naj triedny profesor Černotka, je to len prvá časť. Tá druhá - maturita, je oveľa dôležitejšia. Na záver by som chcel povedať, že nielen stužková, ale aj celé štyri roky boli veľkou skúsenosťou s množstvom zážitkov, na ktoré nikdy nezabudnem. Tieto zážitky by bez takého vynikajúceho kolektívu vôbec neboli. Spolužiaci ĎAKUJEM. 4.A FOREVER

Text: Juraj Hrabovský

Foto: Richard Sládek, Ondrej Zúbek

ČASTUŠKY 4.A – Ing. František Černotka

David Baxa
Píla
David to je rebel veľký,
neučí sa na písomky.
Ibizu si umýva,
na rezerve jazdieva.

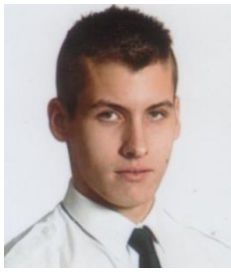

Miroslav Duda
Melčice Lieskové
Miro kawu štartuje,
Sabínku on miluje.
Každý piatok
v bare sedí,
pretože ho stále smädí.

Libor Bobek
Vrbové
Bobo to je poľovník,
doma pozná každý
krík.
Osmičku on nabíja,
diviaky ňou zabíja.

Peter Gunár
Kyslinky
Hory,lesy to je jeho,
každý má strach
z neho.
Na potkany poľuje,
Maťku veľmi miluje.

Milan Brngal
Dubové
Miňo veľký makač je,
vetriesku si štartuje.
Reže píly ukladá,
peňaženku nakladá.

Juraj Hrabovský
Polomka
Juro Hrabo fotbal hrá,
svoju Paťku poslúcha.
Milovník on veľký je,
sem tam si aj vypije.

Daniel Cagáň
Bojnice
Dano ráta ako nik,
ekonomiky je milovník.
Pivo pije veľmi rád,
s každým je on
kamarát.

Zdenko Hronec
Kokava nad Rimavicou
Zdeník to náš fiškus je,
golfa stále vylepšuje.
Na bazoši surfuje,
Janku veľmi miluje.

Dominik Doma
Tornaľa
Domčo to je chlapec
tichý,
zo slovinou mu pomáha
Lichý.
Slovenčinu neobľubuje,
najradšej on poľuje.

Peter Kopčík
Píla
Peťo to náš zhodár
veľký,
nechýba mu paroh
veľký.
Frajerku on miluje,
stále s ňou on surfuje.

Martin Kostelný
Šaštín stráže
Maťo veľký pracháč je,
z mafiou on pachtuje.
Sauerasi kupuje,
na kamzíky poľuje.

Jakub Kukučka
Predajná
Kuky to je smieško
triedny,
stále pri tej stene sedí.
Potmehúcky pokukuje,
somariny obľubuje.

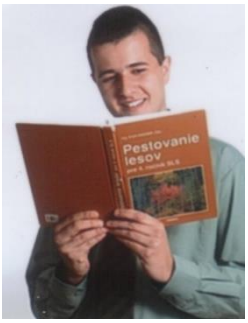

Martin Lichý
Lontov
Na gitare veľký hráč,
na hodine sem tam
spáč.
Vlasy stále dlhé má,
na gitare stále hrá.

Peter Lipták
Kokava nad Rimavicou
Peťo on rád študuje,
na lienke on driftuje.
Sem tam chodník, sem
tam jama,
náprava hneď
vyrovnaná.

Tomáš Macko
Veľké Lovce
Tomáš veľký zhodár je,
fotenie on miluje.
Pálenku on dobrú má,
sem tam nám z nej
nalieva.

Ján Obročník
Kokava nad Rimavicou
Janko veľký odborník.
HUL-ky on je milovník.
Všetky ženy opaľuje,
každá mu vždy
pritankuje.

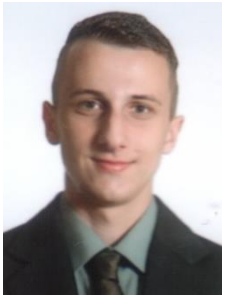

Marián Paleček
Jelšava
Majo to je futbalista,
každá strela uňho istá.
Na hodinách zaspáva,
riaditeľom sa on stáva.

Henrich Paluch
Častá
Heňko zhody hľadá rád,
behá za nimi častokrát.
Veľký zhod on našiel,
do krčmy hneď zašiel.

Michal Salva
Rátka
Major kaliber náš veľký,
idú po ňom všetky
dievky.
Blasera on zbožnuje,
náboje furt kupuje.

Eduard Selecký
Dobrá Niva
Dievky, činky, to je jeho,
sem tam si dá páleného.
Každé ráno sprchu dá,
do školy vždy zamešká.

ČASTUŠKY 4.A – Ing. František Černotka

ČASTUŠKY 4.A – Ing. František Černotka

Peter Skučka
Zvolen
Petrík svetrík horár
náš,
prečo že nám utekáš?
Pán Kotlár ťa zbožňuje,
päťky ti on sľubuje.

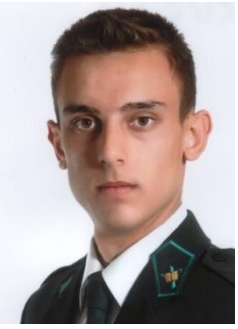

Richard Sládek
Topoľčianky
Rišo veľký chlapec je,
basketbal on miluje.
Žily mu nič netrhá,
aj tak stále on kôš dá.

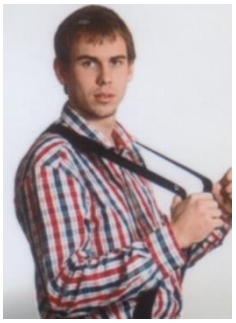

Róbert Ševčík
Malé Leváre
Robo školu nemá rád,
vyhýba sa častokrát.
Omluvenku na to má,
špatnej dátum on tam
rád dá.

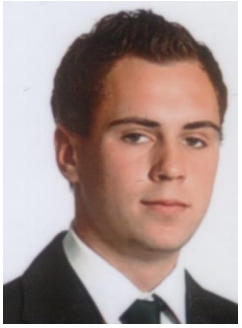

Ondrej Zúbek
Kľak
Hory ten má
pochodené,
všetky buky povozené.
Traktor, píla to je jeho,
pekný život čaká neho.

František Černotka
Banská Štiavnica
Ferči to je triedny náš,
škodovečku kde ty
máš?
Na ochrane žartuje,
s nami potom vtipkuje.

Čo sú častušky a iné o stužkovej...

So stužkovou slávnosťou je spojených viacero zvykov. Ako napríklad častušky, krátke básničky, ktoré vtipne charakterizujú žiakov triedy. Vymýšľajú ich spolužiaci a na stužkovej sa ako súčasť programu čítajú nahlas. Nie každý sa môže stužkovej slávnosti zúčastniť a preto si ich môžete prečítať v Letokruhoch. Ďalšou tradíciou je zdobenie triedy. A ako to prebiehalo u nás? Pozrite sa:

4.A
FOREVER

Kto je to?
Ďalším zvykom na stužkovej sú fotky z detstva. Spoznáte nás štvrtákov áčkárov? Správne riešenia nájdete dolu.
4.A FOREVER

1.
2.
3.
4. 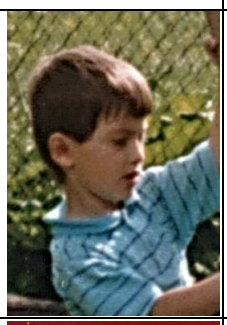
5.
6.
7. 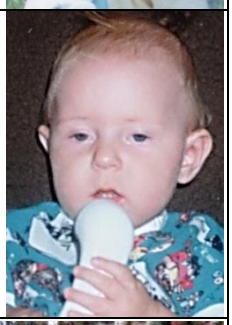
8. 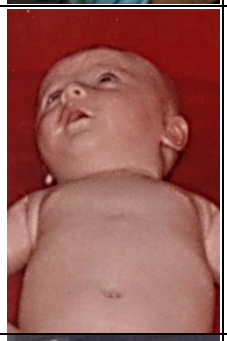
9. 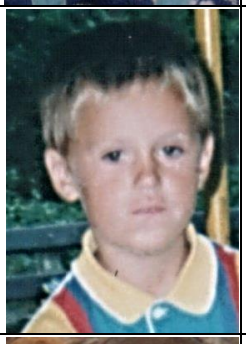
10.
11. 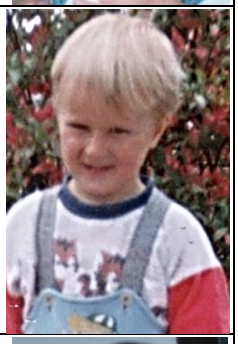
12.
13.
14.
15.
16. 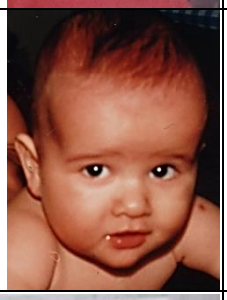
17. 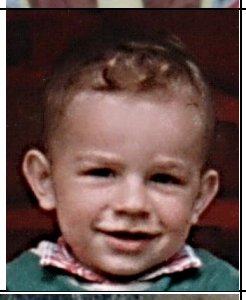
18.
19.
20.
21.

4.A SPRÁVNE RIEŠENIE:

1. Peter Kopčík, 2. Róbert Ševčík, 3. Dávid Baxa, 4. Milan Brngal, 5. Martin Lichý, 6. Zdenko Hronec, 7. Dominik Doma, 8. Libor Bobek, 9. Ondrej Zúbek, 10. Daniel Cagáň, 11. Michal Salva, 12. Miroslav Duda, 13. Martin Kostelný, 14. Peter Skučka, 15. Richard Sládek, 16. Jakub Kukučka, 17. Peter Lipták, 18. Tomáš Macko, 19. Eduard Selecký, 20. Marian Paleček, 21. Henrich Paluch

Stužková slávnosť 4.B

Dňa 29.11.2013 sa konala stužková slávnosť 4.B triedy.

Pre nás všetkých to bola

výnimočná udalosť, ktorú študenti zažijú len raz. Všetci sme sa na ňu tešili a hlavne na to, s akou hrdosťou budeme nosiť zelenú stužku. Veľkú

pomoc pri plánovaní našej stužkovej nám poskytol triedny profesor Ing. Dominik Kútnik. Touto cestou by sme

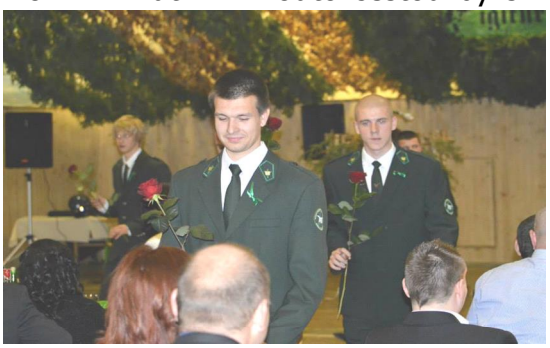

mu chceli zo srdca poďakovať. Každý z nás mal nejakú úlohu, čo sa týka programu. Pri nástupe mal každý

obavy z toho, ako to všetko dopadne. Po prečítaní príhovorov z nás tréma opadla. Oficiálna časť sa skončila

odovzdávaním zelených stužiek a nasledovalo poďakovanie profesorom a rodičom. Po odovzdávaní kvetov profesorom a rodičom, prišiel na rad

rodičovský tanec. Neskôr bola večera a voľna zábava. Po nej nasledovala najlepšia časť večera a to ukážka Bansko-štiavnického Šachtágu, na ktorý bol srdečne pozvaný aj Štiavnický Nácko. Po hlavnom programe boli ešte častušky a potom nasledovala voľna zábava sprevádzaná DJ-jom a živou hudbou až do rána.

Text a foto: Marek Šurina 4.B

Kto je to?

A spoznáte nás štvrtákov béčkárov? Správne riešenia nájdete dolu.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

4.B SPRÁVNE RIEŠENIE:

1. Adam Szibilla, 2. Henrich Čečetka, 3. Veronika Javorská, 4. Filip Konečný, 5. Martin Maloyer, 6. Patrik Sabota, 7. Silvester Kaleta, 8. Jozef Šumichrast, 9. Marek Šurina, 10. Viktor Varga, 11. Diana Zajková

Takto študujeme a spomíname na sladké detské časy. Vaša 4.B

ČASTUŠKY 4.B – Ing. Dominik Kútnik

Jozef Šumichrast
Šumo je náš predseda,
za každého z nás
zodpovedá.
Futbal on vždy rád hral,
kým si koleno nepokašlal.
Rád sa s nami zabáva,
z intrákov vždy zdrháva.

Marek Šurina
Doma sa on veľa učí,
každý deň v škole
čuší,
nikam s nami
nechodieva,
naňho je to asi veľa.

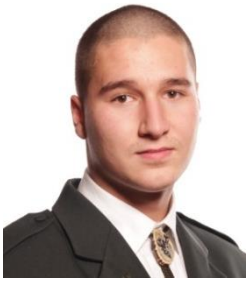

Martin Valko
Maťo tvrdo vypráva,
lebo od Trnavy
pochádza.
Je to vojak veľký,
netreba mu dievky.
Má on svoju Sisu,
nepustí k nej žiadnu
krysu.

Pavol Valocka
Paľo doma drevo
rúbe,
vždy sa s nami
riadne zrúbe.
Na intráku nerád je,
preto pondelky
cestuje.

Viktor Varga
Viktorovi sa do školy
chodiť nechce
a slovenčina ho za to
tresce.
Futbalistom on chce byť,
od facebooku ho
neodtrhne nik.

Peter Volf
V škole on vždy
spáva,
lebo ráno na autobus
vstáva.
Každý piatok,
sobotu,
robí svoju robotu.

Diana Zajková
Zo zdravotky ku nám
prišla,
zo sestričky lesáčka
vznikla.
Cez Podhorie ona chodí,
autobus tam večne stojí.

Henrich Čečetka
Heňo ráno pešo do
školy chodieva,
vždy dobrú náladu
nosieva.
Desiatu on máva,
každému z nej rád
dáva.

Veronika Javorská
Z Štiavnice pochádza,
po škole sa prechádza.
Každý ju má rád,
je s ňou veľký kamarát.

Silvester Kaleta
Silvo náš maličký,
z východu,
má vždy dobrú
náladu.
Niekedy to lajdá,
ale aj tak to vždy
hravo zvláda.
Na samuraji sa rád
vozí.

Filip Konečný
Filčo kašle na školu,
a podľa neho to nie je na škodu.
Po škole on za počítač sadne,
a na realitu sveta zabudne.
Má to všetko na háku,
často verí ťaháku.

Adam Szibilla
Ady to je rybár veľký,
miluje on Evku veľmi.
Prírodu má veľmi rád,
preto je náš kamarát.
Kolektív vždy podrží,
a zábavu vždy urobí.

Martin Maloyer
Maco je zabúdač veľký,
nosí rozťahané trenky.
Nechce on mať žiadnu milú,
ľúbi motorovú pílu.
Je to veľký flegmatik,
nerozladí ho tu nik.

Patrik Sabota
Pačes Bašku miluje
a na bavoráku driftuje.
Spolužiakov má on rád,
vyváža ich na autách.

Ing. Dominik Kútnik
Náš triedny folklór obľubuje,
na fujare exceluje.
Na poľovačky chodí rád,
je ako náš kamarát.
V škole nás vždy podrží,
vždy sa za nás postaví.

Peter Pustai
Peťo sa o sokoly stará,
preto ráno skoro vstáva.
Shelby by on veľmi chcel,
mať ho, je jeho veľký sen.

ČASTUŠKY 4.B – Ing. Dominik Kútnik

STUĽKOVÁ SLÁVNOSŤ 4.E TRIEDY

Ani sme sa nenazdali, ako rýchlo prežili takmer štyri roky a dňa 6.12.2013 sa uskutočnila naša študentská stužková. Pre všetkých to bola výnimočná udalosť plná očakávaní. Veľkou oporou nám bol triedny

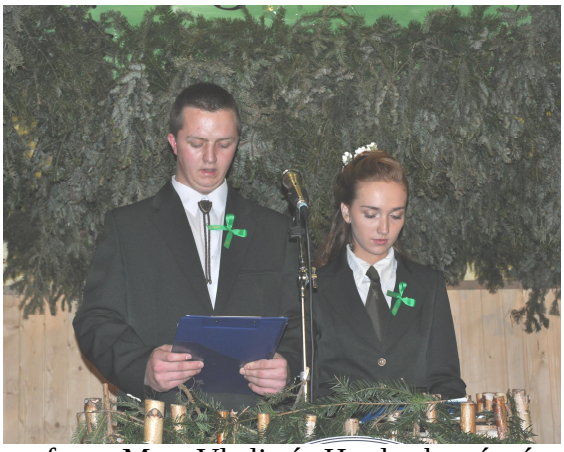

profesor Mgr. Vladimír Herda, ktorý nám už od začiatku pomáhal a bez ktorého by sme to nedokázali. Za to mu chceme úprimne poďakovať.

Pred samotnou stužkovou sme mali všetci trému a kládli sme strašne veľa otázok. Nakoniec to bolo bezchybné. Išlo lepšie, než sme si predstavovali. Po nekonečných príhovoroch a odovzdávaní kvetov, sme si zatancovali s našimi rodičmi. Potom nasledovala fantastická večera a keďže sme mali stužkovú v mikulášsky deň, tak neodmysliteľnou súčasťou bol aj Mikuláš.

O polnoci nasledovali žastužky a rozbitie dišbána, z ktorého sme si každý jeden zobrali malú žrepinku pre šťastie. Ďalej nasledovala voľná zábava, ktorá pokračovala do bieleho rána.....

Text a foto:
Paulína Miroslava Kremlová, 4. E

Obrázok ku žastužkám:
http://cybernations.wikia.com/wiki/File:Person_silhouette.png

ČASTUŠKY 4.E – Mgr. Vladimír Herda

Michal Bačík
Prestúpil k nám na
štvrť roka,
na gympli to bola nuda.
Tichá voda brehy myje
ekológom veľkým
bude.

Peter Daxner
Daxík to je záletník,
pozná v hore každý
pník.
Každý kríček aj
vetvičku,
kde on vábi jeleničku.

Erik Filípek
Erik prišiel ze záhorí,
tam mu rastú samé bóri.
Dzifča piekné otad má,
nikomu ho on nedá.
Príhody nám vypráva,
celú triedu zabáva.

Filip Gottlieb
Vlasy dlho pestoval,
ale už sa ostrihal.
Škola mu moc nevraví,
život ma dosť naučí.
S kamarátmi na pivo,
školu berie „poctivo“

Zoltán Kecso
V škole sedí poslušne,
kým poľovačka
nezačne.
Obdobie písomiek on
radšej prečká.
Občas zaspí, škola
počká.

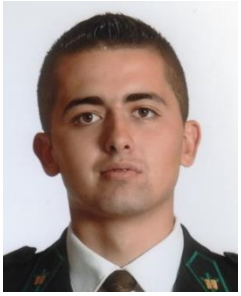

Lukáš Kmeť
Lukáš v zadnej lavici,
pri písomkách v akcii.
Kondičku si udržuje,
s činkami sa naťahuje.
Užívať si život chce,
všade chodí na
GOLFE.

Michal Kracina
Fúú tak to je týpek,
pri odpovedi cíti úpek.
Vykrýva si pomaličky,
po stromoch naháňa
veveričky.
Usmeje sa vždycky
pekne,
volkmen v ušiach to mu
sekne.

Paulína Miroslava Kremlová
Mirka to je chlapčisko,
v škole sedí poctivo.
Hora, posed flinta,
pohon, poľovačka,
felda.
Potom opäť do školy,
na guľáš má zásoby.

Milan Kučera
K športovcom sa
približuje,
svojou výškou ohuruje.
Učenie to nie je veda,
tá lavica skrýva veľa.
Nenápadný je on dosť,
v škole nie je žiadny
hosť.

Evka Kútna
To je naše slniečko,
má láskavé srdiečko.
Poza školu občas ide,
s Majkou rada
vyrušuje.
Poznámky si dopisuje,
priemer triedy
vylepšuje.

Alexandra Mesterová
Sandra tá má nálady,
ako sa deň vydarí.
Veľa zážitkov s ňou
máme,
Šaňou ju mi nazývame.
Bojovného ducha má,
po horách sa nabehá.

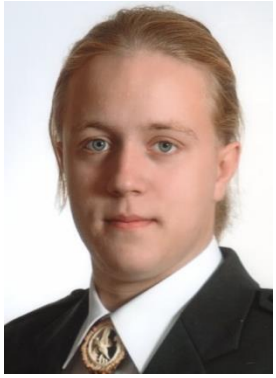

Patrícius Nič
Pivko tak to mu chutí,
stresuje, čo ak ma zas
niekto chytí.
Pokazený prístroj:
Fúkni.
Čože? Ešte raz.
Poznáme to asi všetci,
keď sú z nás veľkí
herci.

Natália Ondrejková
Slížik to je jej
prezývka,
v škole si občas
pospinká.
A po škole ožije,
s kamarátmi žartuje.
Zajtra bude ako bude,
užíva si život v kľude.

Ľuboš Paprčka
Z Hriňovej sa dostavil,
lavicu si obsadil.
Zaspí kde mu príde,
na lavici, budík vypne.
Potom beží nestíha,
keď začína hodina.

Borislav Peciar
Z Bratislavy prišiel
k nám,
nebaví ho to tam.
Odreagovať sa sem
prišiel,
k lesníctvu si cestu
našiel.
Z fľašky na pálenku
vodu pije,
každého s tým
fascinuje.

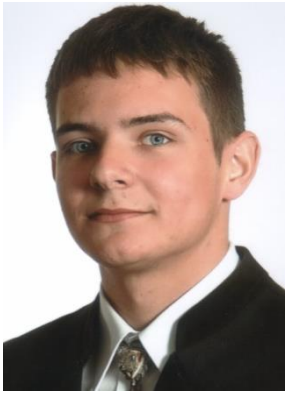

Michal Petráš
Chlapec z Detvy prišiel
k nám,
frajerku si našiel tam.
Mechanik je traktorov,
vyzná sa do zetorov.
Rozpočet nám robí
v triede,
žijeme si takto v biede.

Michal Vincenc
Najtichší je z našej
triedy,
hráva karty cez
prestávky.
Dochádza k nám
z Prochota,
domácou nás ponúka.

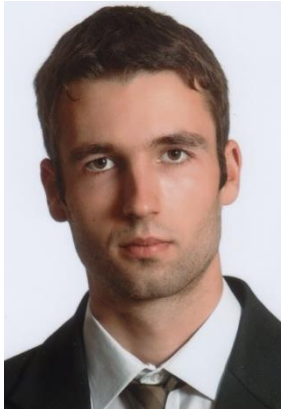

Mária Žitniaková
Pekné dievča z Oravy,
pricupitalo do školy.
Vrkočatá zrzka milá,
všetkým chlapcom
počarila.
V škole pekne počúva,
von oknom sa pozerá.
Keď ju škola nebaví,
domou sa na Jeepe
dopraví.

ČASTUŠKY 4.E – Mgr. Vladimír Herda

Mikulášsky príbeh

DŇa 6. decembra Mikuláš nezabudol prísť ani na náš lesnícky internát.
Mikuláš samozrejme nebol sám, mal so sebou pomocníkov.
A to: ľerta s reťazou, druhého s uhlím.
Samozrejme, nezabudol ani anjelika.
Darčeky vo forme sladkostí sa ušli aj nezbedníkom.
Darčekov bol plný košík.
Nezbední ľerti pomaľovali každého, kto sa im dostal pod ruky.
Ľerti neuvažovali, či bol niekto dobrý alebo zlý, čierny ostal každý.
Bolo to pekné spríjemnenie večera.
Mikuláš bol Pavel Grnáč.
Svoju rolu anjelika hrala Patrícia Chudicová.
Skutočnými ľertami, cítiac sa pritom ako ryby vo vode, boli Richard Kučka a František Toriška.

Autori článku: Richard Kučka a Patricia Chudicová 1.B

V jedno krásne poobedie sme sa vybrali pozrieť si známy Banskoštiavnický betlehem. Veľa sme o ňom počuli, ale takú krásu musí človek vidieť na vlastné oči. My sme si ho predstavovali len ako "nejaký betlehem", ktorý môžeme vidieť kdekoľvek, ale nebola to pravda. Bolo to niečo prenádherné a výnimočné Prvýkrát som videla pohybujúci sa betlehem, v ktorom bola vyobrazená Štiavnica . Našli sme tam aj našu školu. Na otázku, koľko trvala výroba, nám odpovedali, že 6 rokov. Dozvedeli sme sa aj to, že je to najväčší pohybujúci sa betlehem na Slovensku. Autorom je pán Ing. arch. Peter Chovan. Rozmery Banskoštiavnického betlehemu sú cca dĺžka 21 m, šírka 2,5 m a výška 3 m. Obsahuje približne 800 postavičiek - z toho asi 400 je pohyblivých. Naozaj jedinečné dielo, ktorému jeho autor doslova vdýchol dušu. Odchádzali sme plní neopísateľných dojmov a zároveň sme strávili krásne popoludnie.

Text a foto: Kristína Orovčíková, 2.E

Dajme veciam druhú šancu!

Od zaľiatku nového ġkolského roku sme rozmýġľali, ako napraviš túto mládeġ. Hanbili sme sa za odpadky pohodené v okolí internátu, ktoré by sme ako správni lesníci a ekológovia mali recyklovaš. Snaġili sme sa nájsš vhodné nádoby na chlieb a plasty. Naġli sme ich ï ako inak, v kontajneri. Zo zaľiatku sa nám nedarilo, lebo chlapci si mysleli, ġe chlieb je plast. Chceli si uġetriš pár krokov navyġe a nevytriedený odpad hádzali do ľerstvo zlepených krabíc. Niektorí boli aġ takí leniví, ġe smeti vyhadzovali rovno z okna, kde ich popoludní museli zbieraš ich spoluġiaci. No naġlo sa pár dobrodincov, ktorí sa k nám pridali. Videli sme v tom dobrý zaľiatok do budúcna. VeĽ ochrane prírody by sme mali byš zasvätení srdcom aj duġou, aby sme krásy sveta mohli obdivovaš aj naĽalej.

Dajme veciam druhú šancu!

S pozdravom baby z 1. B
Text a foto: 1. B

Motýľ

Jedného dňa jasného,
čo niesol sa v znamení leta krásneho,
zahľadel som sa do trávy.
Kde z kvetu na kvet pomedzi púpavy
poletoval malý motýľ.
Odetý do krásnych farieb baldachýnu,
žijúc túto chvíľu chvíľ,
vykonával ťažkú drinu.
Nevnímajúc okolitý svet
myslel len na jeden krásny kvet.

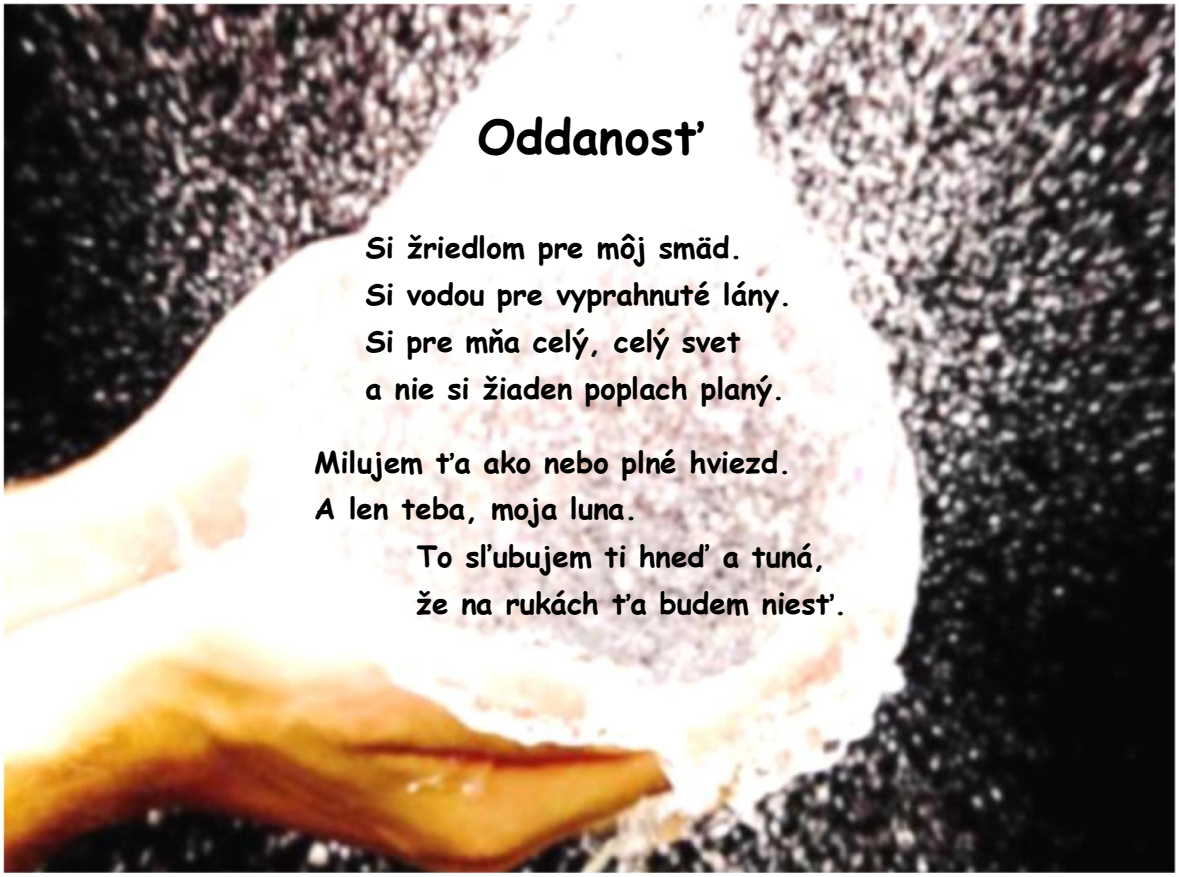

Oddanosť

Si žriedlom pre môj smäd.
Si vodou pre vyprahnuté lány.
Si pre mňa celý, celý svet
a nie si žiaden poplach planý.

Milujem ťa ako nebo plné hviezd.
A len teba, moja luna.
To sľubujem ti hneď a tuná,
že na rukách ťa budem niesť.

Cesta domov

Sviet' mi slnko sviet'
na cestičku kľukatú.
Domov ! Tam ma veď
do objatia brokátu.
Kde v čarovnom teple domova
zvony zlobe odzvonia.

Tam, kde počuť detský smiech
nech je búrka, nech.
My tmolíme sa v perinách
i keď iní blúdia v tmách.

Lístie farbia plamene,
slnce farbí jeseň.
Môže to byť náhoda?
To že tvoje stvárnenie.
Vytvorilo pieseň.

Boris Peciar, 4.E

Obrázky: http://www.vivo.sk/photo/258437/Motyl-na-pupave
http://pauzicka.zoznam.sk/obrazky/ostatne-obrazky/voda
http://mojdom.zoznam.sk/cl/10063/1311056/

Raz, jedného dňa, keď bola veľká zima a fúkal vietor, sme sa s kamarátmi vydali na rybník chytať ryby. Celé jazero bolo zamrznuté.

Keď sme prišli na jazero, prvé čo sme urobili bolo, že sme si postavili stan. Trvalo nám to asi hodinu. Neskôr sme zobrali železnú tyč a išli sme do stredu jazera, kde sme rozbili ľad. Potom som išiel pre udicu a kamaráti pre stoličky.
Okolo rozbitého ľadu v jazere sme začali chytať ryby. Prvú rybu chytil kamarát Rišo. Bol to kapor. Odmerali sme ho, ale Rišo ho musel hodiť naspäť, pretože mal menej ako 45 centimetrov. Za dve hodiny sme nachytali asi dvadsať rýb. Lenže prišla rybárska stráž a vypustili nám ryby naspäť do jazera, lebo sme nachytali viac ako je povolené. Keď odišli, začali sme chytať znova. Asi tak o päťnásť minút sa kamarátovi Robovi chytil na háčik metrový sumec, ktorého sme museli ťahať traja. Ale sumec bol veľmi veľký a ako sme ťahali, tak sa nám zlomila udica. Rýchlo som bežal do stanu pre druhú, ale nevedel som ju nájsť. Hľadal som ju asi desať minút. Potom prišiel Rišo a hľadali sme spolu, ale aj tak sme ju nenašli. O pár minút na to prišiel Robo, ale nevedel si spomenúť, kde ju dal. Povedal som Robovi, aby zavolal otcovi, či udica náhodou nie je doma. Zavolal a otec povedal, že je doma v skrini. Povedali sme mu, aby prišiel a doniesol nám ju.

O polhodinu padla hmla a nevideli sme ani na krok. Jeden ujo išiel smerom k nám, nevedeli sme kto je to. Keď prišiel bližšie zistili sme, že je to Robov otec a nesie udicu. Potom sme sa rozdelili. Ja som išiel s Rišom chytať ryby a Robo s otcom boli zatiaľ v stane. Keďže bola veľmi veľká zima, museli sme sa striedať asi každých štyridsať minút. Ja s Rišom sme za ten čas nechytili vôbec nič. Bola nám nesmierna zima, tak sme išli do stanu a Robo s otcom išli chytať. Chytali sme takto asi tri hodiny a potom sme sa pomaly začali baliť. Na ceste domov sme videli srnku. Keď sme išli ďalej, v hmle sa zrazu objavilo ďalších desať srn. Tak sme ich pozorovali a o päť minút sme išli domov.

Keď som prišiel domov, otec sa ma opýtal, kde sú ryby. Povedal som mu, že prišla rybárska stráž, ktorá nám ich vypustila, a preto sme prišli na prázdno. Doma som potom dlho rozmýšľal, prečo sa to stalo práve mne.

Marian Vančík 1.A
Obrázok: http://obrazky.4ever.sk/tag/460/zamrznute-jazero?pg=2

Prečo sa to stalo práve mne? Rozprávanie

Po dlhej a uprganej noci som sa ráno zobudil do krásneho dňa, ktorý bol plný prekvapení. Keďže bolo pekne, rozhodol som sa, že sa pôjdem prejsť do hory so svojím psom. Obliekol som sa, dal som psovi obojok, vodidlo a mohli sme vyraziť.

Do vaku som si pribalil aj trocha soli. Ako tak kráľame po chodníku, na lúke stálo krásne stádo muflónov, ktoré sa tam páslo. Uvidel som ich a hneď som sa skryl do kríkov, aby som ich nevyplašil. Pomaličky a potichu som prešiel okolo nich, aby si ma nevšimli. Onedlho som bol pri solisku. Uviazal som svojho psa o strom a vyčistil som solisko. Dal som doňho soľ a pokračovali sme ďalej cez horu. Prechádzal som cez potok a môj pes skočil rovno do tej najväčšej vody. Celý bol mokrý. Keďže bola hubárska sezóna, v jednom lesíku som natrafil aj na krásne dubáky. Bolo ich toľko, že som nevedel kam ich mám dávať. Ešteže som mal ten vak. Bol plný a ešte som aj zopár držal v bunde. Zrazu som niečo zbadal na lúke. Zo začiatku som si myslel, že sú to len nejaké veľké kamene. Pozrel som sa cez ďalekohľad a uvidel som dva veľké diviaky, ktoré sa pásli na lúke. Tak som sa vybral iným smerom, aby ich môj pes nezavetril a nezačal štekať, pretože už by som asi niť nevidel. Po chvíli som bol pri solisku.

Solisko bolo celé rozbité a vyzeralo ako keby dodriapané. Položil som soľ do vydlabaného kmeňa a pokračoval som. Ako sme tak išli, uvidel som strom, ktorý bol celý dodriapaný. Nebral som to nejako vážne. Prišli sme k poslednému solisku. Uviazal som svojho psa o strom ako predtým. Začal som čistiť solisko. Zrazu môj pes začal strašne štekať. Len som ho zahriakol a položil som soľ do soliska. Môj pes zase začal štekať. Vtom sa mu roztrhlo vodidlo a začal utekať ďaleko do hory. Ja som sa rýchlo rozbehol za ním hľadať ho. Všetky veci som nechal pri solisku. Pískal som naňho, ale on sa vôbec nevracal a počul som ho len štekať ďaleko odo mňa. Prešiel som cez húštinu rovno do mladiny.

Vtom sa mladina roztvorila a predo mnou stál velikánsky medveď. „Nafleku" som sa otočil a začal som utekať cez horu po cestičke vyšľapanej zverou. Srdce mi búchalo neuveriteľne rýchlo. Medveď behal za mnou. V tom behu som sa potkol o konár, ktorý bol na zemi. Ležal som na zemi a medveď sa hneď objavil pri mne. Už-už ma išiel buchnúť jeho mohutnou labou. V duchu ma napadlo: „Prečo sa to stalo práve mne?" Keď sa tu zrazu objavil

môj pes, ktorý toho obrovského medveďa odohnal. Prišiel ku mne a ja šťastný, že mi zachránil život, som ho vychválil a vyhladkal.

Pozviechal som sa zo zeme a išiel som so svojím psom domov. Rodine som všetko vyrozprával. Nezabudol som pritom dodať, že mi môj pes zachránil život. Na ďalší deň sme prišli zobrať veci, ktoré som nechal pri solisku. Našťastie sa takto dobre skončilo moje prvé stretnutie s medveďom.

Maroš Pomothy 1.A

Obrázok: http://cestovani.idnes.cz/na-slovensku-je-krasne-dokud-neprijde-medved

Vždy som odcudzovala ľudí, ktorí sa zoznamujú cez sociálne siete. Neodcudzovala som tých, ktorý si len tak nezáväzne písali, ale skôr tých, ktorí sa stretávali tzv. na slepo. Mala som názor staromódneho človeka, alebo som bola skôr opatrná. Síce si s ním rozumiete, niekedy máte pocit, že ho poznáte večnosť, ale v skutočnosti je to len pocit. A preto, čo človek nechcel, to osud menil. Krásny večer, ktorý bol poznačený niečím výnimočným. Mohlo to byť aj tým

prekrásnym tichom a bezvetrím, tmavou nocou a hviezdami, ktoré žiarili radosťou a pokorou. Presne tak by vyzeral krásny večer. Ale skutočnosť bola iná. Síce bola tmavá noc a hviezdy žiarili, ale len v tmavej uličke, kde sa piatkovým večerom šíril strašný zápach po ľuďoch, ktorí stratili zmysel života a tak ho hľadali v našej najväčšej láske - nazývanej alkohol. A tichom táto noc poznačená taktiež nebolo. Išla skupinka mladých chalanov, sotva 15 ročných, vracajúcich sa z nočných klubov,“ pospevujúca“ si najväčšieho pána dnešnej doby a to Rytmusa. Nič iné ako zatvoriť okná mi neostávalo. Síce ma to úplne neodstrihlo od skutočného sveta, ale aspoň som nevidela a nepočula na vlastné oči všetko. Nasledovali by len zbytočne pokazene ilúzie o tomto večeri. Ako vždy som zasadla za internet, keďže ísť von dnes, radšej neprichádzalo do úvahy. Už dlhšiu dobu som si písala s niekým výnimočným, pre mňa tajomným a preto som sa aj celkom tešila na takto strávený večer. V podstate ma nikdy nelákalo spoznať neznámeho človeka, ale práve pri ňom som to cítila ináč. Konverzácia sa vyvíjala ako vždy - veľmi dobre, až kým neprišlo na jednu, pre mňa dosť zásadnú otázku. Aké plány mám na zajtra. Už len kvôli zvedavosti, aký zámer má presnejšie táto otázka, odpoviete - zatiaľ žiadne. V tomto prípade určite ja výnimkou nie som. Ďalej sa otázky z jeho strany len tak hrnuli. A to, čom som asi najviac čakala aj prišlo. ,,Mohli by sme sa zajtra večer stretnúť, keď teda nemáš žiadne plány ako si hovorila ? „Teraz som sa nemohla ani len vymotať z toho všetkého bez toho, aby som nemala pocit viny. Moje obavy sa naplnili. Ako sa mám stretnúť s človekom, o ktorom síce viem dosť, ale nikdy si nemôžem byť na 100% istá, že to nie je dajme tomu nejaký úchyl. Veď dnes všade upozorňujú mladých ľudí, aby sa nedali nahovoriť na osobné stretnutia. Hlavne mladé dievčatá. Povedzme si pravdu, dnes ľuďom a to nie len chlapom, ide iba o to jedno- vo väčšine prípadov. Ako si mám byť na 100% istá, že práve on je tá svetlá výnimka? Po uvážení všetkých rizík som sa rozhodla, že na to stretnutie pôjdem. Zdravý rozum mi asi práve vtedy uletel, ale život je príliš krátky na to, aby sme nezariskovali. Už ráno pri

vstávaní som pociťovala návaly úzkosti a strachu. Večer už bol za dverami a pripadalo mi to, akoby ubehlo pár minút od rána. Z nervozity som na poslednú chvíľu chcela stretnutie odvolať, ale potom z neznámych dôvodov som si to predsa len rozmyslela. Mali sme sa stretnúť na parkovisku presne o 19:00 a stadiaľ sme mali naplánovanú cestu na jazero, kde je pokoj a hlavne málo ľudí. Z toho som tiež najlepší pocit nemala. Bolo 5 minút pred siedmou a ja som vyrážala z domu. Dokonca aj cestou na parkovisko som váhala, ale už bolo neskoro, i keď, ako sa hovorí, nikdy nie je neskoro, no problém bol v tom, že on ma už zbadal. Usmial sa na mňa, a tak som k nemu zamierila. Čím som bola bližšie, tým som bola viac rozklepaná a telo sa mi celé chvelo. Keď som k nemu podišla a videla jeho úprimný a miestami aj hanblivý pohľad, obavy v tom momente pominuli. To bolo naše prvé stretnutie a my sme obidvaja na seba pozerali ako na sväté obrázky. Keď sme zamierili na jazero, svet sa vtedy zdal byť krajší. A naozaj môžem povedať, že to bol najkrajší večer, prežitý v podstate s neznámou osobou. Na druhý deň sme sa stretli znovu. Čím viac sme sa stretávali, tým to bolo krajšie a dokonalejšie. V jeho prítomnosti som zabudla na všetky starosti. Ako plynul čas a my sme sa pravidelne stretávali, uvedomovali sme si, že patríme k sebe, ale nechceli sme nič uponáhľať. Boli sme naozaj šťastní, ale myslieť si, že človek môže byť šťastný bez akýchkoľvek problémov, je nesprávne. Ako sa hovorí: do vzťahu dvoch, naozaj šťastných ľudí, tretia nechýba. To u nás neplatilo. Po zistení, ako hrozne dokáže ublížiť človeku, sme boli zničení obaja. I keď situáciu vždy lepšie zvládal práve on. Bol ochotný bojovať za nás dvoch a postaviť sa jej zoči - voči. Je to vec, ktorú by som nepriala prežiť ani najhoršiemu nepriateľovi. Vec, na ktorú majú silu bojovať len ľudia, ktorí ešte majú zmysel života. A on bol toho príkladom. Vždy mi vravieval. „Láska, pre teba ju zničím, lebo do konca života nechcem nič iné ako úsmev na tvojej tvári. „Tým tretím medzi

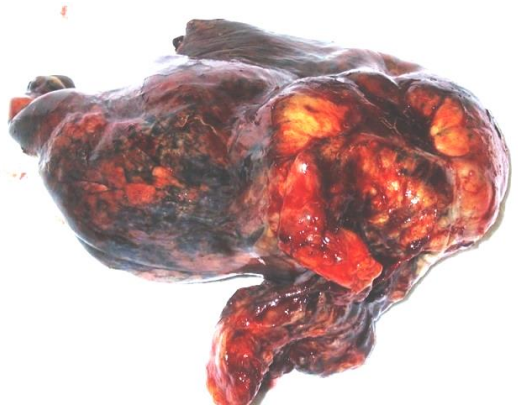

nami nebola žena. Bola to mrcha. Mrcha menom RAKOVINA. A vedela som, že ak budeme po celý ten čas držať spolu, všetko zvládneme. Ale bez jeho odvahy a sily by sme to nezvládli. Keď chodil na infúzie, ja som chodila darovať krv, lebo vo všetkom sme išli spolu. Najviac ma tešilo, keď som mu mohla pomôcť aj inak ako len psychicky. A tým, že máme rovnakú krvnú skupinu, možno práve tá moja darovaná krv bola podaná jemu. Od začiatku liečby uplynul rok a aj kvôli alternatívnej liečbe, ktorá je síce náročnejšia po finančnej stránke, ale oveľa

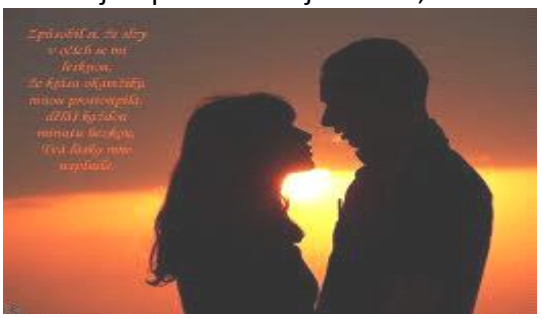

účinnejšie, je dnes už zdravý. A ja viem, že nás spojil osud a neľutujem stretnutie, ktorého som sa tak obávala, lebo práve s ním bude život krajší. Je to človek, ktorého nadovšetko milujem...

Alexandra Mesterová, 4.E

Obrázky:http://www.spiegel.de/panorama/gesellschaft/komasauf-therapie-der-alkohol, http://weitwinkel-berlin.blogspot.sk/, http://www.kardioklub.biznisweb.sk/o-zivotosprave/o-fajceni/rakovina/, http://www.nubian.sk/laska/obrazky/

ĂMoje netradiľné írske Vianoceň

V nasledujúcich riadkoch by som Vám chcel priblížiŠ môj prekrásny výlet do neobyľajne zaujímavej krajiny. V krajine, ktorej patrónom je svätý Patrik, v podstate celoroľne prevažuje dažďivé a sychravé poľasie. Ak sa vyberiete do ulíc, tak vás na prvý pohľad oľaria nielen historické a kultúrne pamiatky, ale aj Ăobyľajnéň domy, ktoré majú netradiľnú, ale zato prekrásnu stavbu.

Už niekoľko dní pred cestou som sa nevedel doľkaŠ a tešil som sa ako malé dieŠa. Pri odlete z Letiska M.R. Štefánika v Bratislave sa nám naskytol neuveriteľne nádherný pohľad na rozsvietené ulice. Let bol príjemný, ani obsluha nebola zlá. Moja vnútorná pohoda vždak pri pristávaní upadla. Tesne nad hlavným mestom Írska, Dublinom, sa naše lietadlo dostalo do silných turbulencií a zaľalo sa nekontrolovateľne pohybovaŠ zľava doprava. No napokon sme pristáli bez problémov. Po prvýkrát som letel sám. Spoľiatku som sa nevedel dobre zorientovaŠ, no nakoniec ma našiel môj bratranec, ktorý ma zaviezol do dvesto kilometrov vzdialeného mesta Charleville. A tam ma ľakala moja rodina. VeľmI som sa potešil, lebo môjho otca som nevidel asi pol roka. Potom ma zobral k sebe domov. Prvé ľo som urobil bolo, že som si vybalil veci a dosýta som sa najedol. HneĽ na to ma otec zobral do mesta. Poukazoval mi národné pamiatky, hrady, zámky a múzeá. Išli sme pozrieŠ do jedného parku, v ktorom sa nachádzala botanická záhrada. Nakoniec ma zobral na najväľšie útesy v Európe. KeĽ som videl morskú vodu, ktorá

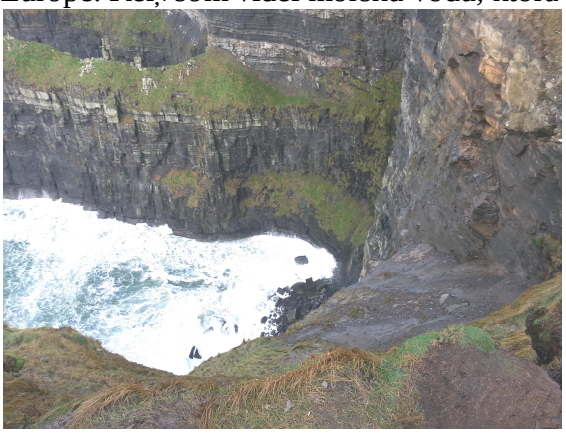

narážala na útesy, bol to ten najkrajší zážitok, ktorý som si odtiaľ odniesol. Vianoce sa blížili, a tak sme išli na nákupy

do jedného z najväčších nákupných centier v Írsku. Vianoce prešli ako voda. Blížil sa Silvester. Strašne som sa tešil, pretože sme Nový rok oslavovali dvakrát, vzhľadom na hodinový časový posun. Silvester sme

spolu s celou rodinou strávili u môjho strýka. Oslavovali sme až do rána.

Ani som sa nenazdal a viezli ma naspäť na letisko. Prišlo mi veľmi smutno. Nemohol som uveriť, že to ubehlo tak rýchlo. V srdci mi však ostal kopec

krásnych zážitkov, na ktoré budem myslieť, až kým sa znova nestretneme. Boli to najlepšie prázdniny ktoré som kedy zažil!

Text a foto: Marián Malček, 2.B

Veľtrh ,,Poľovníctvo a oddych“

Veľtrh ,,Poľovníctvo a oddych“ spolu s veľtrhom ITF Slovakia, Danubia gastro a Welnes, každoročne pritiahne do Bratislavskej Incheby tisíce návštevníkov a predajcov z rôznych kútov Slovenska. Tak ako každý rok, sa na tomto veľkom medzinárodnom podujatí zúčastnila aj naša škola so svojím stánkom. V expozícií, ktorú pripravili a naaranžovali pani

profesorka Dudíková a pán profesor Petrikovič, sme mali aj dravce z našej sokoliarne. Tento rok sme mali tému - ,,Sokoliarstvo, najstaršie žijúce dedičstvo.“ Téma, ktorá mala určite úspech. Veď kto by sa nechcel odfotiť s dravcami, alebo si ich dať na ruku ako pravý sokoliar? Návštevníci si mohli pozrieť aj rôzne unikátne sokoliarske predmety, ktoré pochádzali z rôznych kútov sveta a nachádzali sa práve v našej expozícii. Po

dokončení posledných úprav sme netrpezlivo čakali na ďalší deň, kedy to malo všetko vypuknúť. Vo štvrtok sa otvorili brány výstaviska a to sa v momente zaplnilo návštevníkmi. A hneď bolo veselo, keď sme mali pred stánkom desiatky ľudí, ktorí obdivovali nášho sokola rároha (Maťa) a naše plamienky driemavé (Betku a Huga), ktorým neodolalo nijaké dieťa, čo šlo okolo

nášho stánku. Odborný výklad o týchto operencoch si mohli hostia vypočuť od našej sokoliarky Majky Žitniakovej, ktorá sa poctivo o týchto našich zvieracích zverencov starala. Bol s nami aj pán Dávid Hančinský, koordinátor centra odborného vzdelávania a prípravy, ktorý všetkým obetavo odpovedal na otázky spojené s lesníctvom a vysvetľoval, ako je lesníctvo v dnešnej dobe dôležité. Pravú atmosféru dodávali hlaholy lesných rohov, na ktoré hrali pán profesor Petrikovič, Betka Dolniaková a Jakub Badrna. Pani profesorka Dudíková len spokojne sledovala, ako to všetko dobre ,,klape“. Na slávnostné otvorenie prišiel aj náš pán riaditeľ, ktorý nám poprial veľa úspechov. A tie aj skutočne prišli, pretože v nasledujúcich dňoch sa „hrnuli“ ďalší a ďalší návštevníci... Každý deň sme robili trubačské vystúpenia pre verejnosť, počas ktorých mal riaditeľ z múzea vo sv. Antole Marián Číž pripravený program o tradíciách v poľovníctve. Samozrejme, nezaostávalo ani sokoliarstvo. Mali veľa vystúpení a naša skúsená sokoliarka Majka odborne rozprávala o jeho histórii. Každý deň bol plný nových skúseností, spoznali sme veľa ľudí, ktorí si nás s radosťou vypočuli a stále chceli, aby sme im zahrali ďalšie a ďalšie skladby. A naše dravce? Tie boli na roztrhanie. Veľké zástupy ľudí trpezlivo čakali, kedy sa dostanú na rad, aby ich mohli pohladkať a poobzerať zo vzdialenosti niekoľkých centimetrov. Takáto príležitosť predsa nebýva často. A aby toho nebolo málo, prišla za nami firma Margita -Trapper, či by sme neboli ochotní robiť módnu prehliadku ich novej poľovníckej kolekcie. Bola to ponuka, ktorú sme prijali a aj takýmto spôsobom sme reprezentovali našu školu... Veď o to nám celú dobu aj šlo. Aby sme zviditeľnili našu krásnu školu, ale aj naše poľovnícke tradície, sokoliarstvo, a trubačstvo, ktoré nemohlo chýbať ani pri odovzdávaní pamätnej

medaile „Poďakovanie Devany...“ Naši trubači tejto poľovníckej výstave dodávali ten pravý šmrnc. Po štyroch dňoch, ktoré sme celé prestáli na nohách a ,,prekecali“ s ľuďmi, sme začali v nedeľu večer náš stánok baliť Boli sme unavení, ale zato plný energie a nových, nezabudnuteľných zážitkov. A toto všetko sme si odnášali do Banskej Štiavnice.

Alžbeta Dolniaková a Jakub Badrna, 2.E
Foto: David Mackovič

Olympiáda ľudských práv

Školské kolo olympiády ľudských práv stredoškolskej mládeže sa na našej škole uskutočnilo 5. decembra 2013 a pozostávalo z vedomostného testu a úvahy na tému: - Jedným z najpálčivejších problémov súčasného sveta je násilie. Je prejavom potláčania ľudských práv, či už vo svojej skrytej alebo otvorenej forme. Vyjadrite sa k tomuto problému a pokúste sa zakomponovať do úvahy tiež problém

rasizmu, xenofóbie, intolerancie.
Porota, ktorú tvorili: Mgr. Eleonóra Valovičová, Mgr. Jana Lavríková, Mgr. Norbert Soročina, Ing. Rudolf Valovič, CSc. Rozhodla o nasledovnom poradí:

1. miesto: Samuel Prič, 3.A
2. miesto: Miroslava Tomášová, 3.E
3. miesto: Tibor Nandráši, 3.A

Na krajskom kole 6. februára 2014 vo Zvolene nás zastupoval Samuel Prič z 3.A.

Víťazná úvaha

Násilie je široký pojem, o ktorom môžeme veľa rozprávať, diskutovať, polemizovať a taktiež uvažovať. Rád by som podotkol, že násilie vždy bolo aj bude. Má svoje skryté, ale aj otvorené formy prejavu, o ktorých sa dozvedáme z tlače, rozhlasu, médií. Je bohužiaľ neoddeliteľnou súčasťou nášho života, problémom doby, v ktorej žijeme. Aj keď o tom nerád uvažujem, určite mi mnohí dajú za pravdu, že každý z nás sa počas svojho života s nejakým druhom násilia určite stretol. Či už to bolo v škole, šikanovanie slabších žiakov, kopance, nadávky, bitky, posmech a výsmech. V rodine, kde je otec alkoholik, týra svoju ženu, bije deti, v horšom prípade im siahne na život. V zamestnaní pri vypisovaní dotazníka, kde vás neberú do práce práve preto, že ste napríklad inej rasy, vyznania, máte zdravotné problémy a podobne. Konkrétne príklady násilia a krutosti sa odohrávajú aj každý večer v uliciach našich miest a my sa ich dozvedáme priamo z televízie: krádež, prepadnutie, znásilnenia, vydieranie, bitky pre rasovú nenávisť. Veď ani rozprávky sa nezaobídu bez určitého zla a násilia, aby potom mohli byť potrestané a dobro mohlo zvíťaziť nad zlom a rozprávka má šťastný koniec. Nehovorím o filmoch, ktoré nám ponúka televízia. Neviem či sú príkladom alebo výstrahou pre nás, takzvaných filmových konzumentov. Pre mňa je

zaujímavá otázka, ako môže človek tak hlboko klesnúť pod svoju úroveň, keď dokáže cielene ubližiť? Kde sa z nášho života vytratili láska a úsmev? Alebo je to už preži tkom dnešnej doby? Ja sa ani neľudujem, vy áno? V modernom svete je to tak. Každý chce byť pánom a chce stále viac a viac a jediná cesta ako to dosiahnuť je podvod a násilie. Aj keď sa proti násiliu bojuje vo všetkých krajinách, nie je to jednoduché, ale verím, že svet a ľudia okolo mňa budú zo na deň lepší a lepší.

Samuel Prič, 3.A

Obrázky: http://www.iuventa.sk/
http://gekreuzsiegt.blogspot.sk/2010/05/zeigt-her-eure-hande.html

Foto: -vn-

Olympiáda v nemeckom jazyku
24. ročník

Slovensko vo vlastnom záujme nesmie popri zvládnutí angliľtiny stratiŠ svoju geograficky aj historicky podmienenú nemeckojazyľnosŠ, v Európe donedávna jednu z najvyġġích. V súvislosti s dvojstrannými vzŠahmi na to poukázal Igor Slobodník, veČvyslanec Slovenska v Nemecku.

Viac sa doľítate na:
http://spravy.pravda.sk/svet/clanok/302843-nemci-vnimaju-slovensko-ako-automobilovu-velmoc/

V súľasnosti sa v naġej krajine stretávame s veČkou nechuŠou uľiŠ sa cudzie jazyky. Médiá sú plné ġpekulácií o poľte jazykov, ktoré sa ġiaci majú uľiŠ. Jeden z najľastejġích argumentov proti cudzím jazykom je, ġe naġi ġiaci nie sú schopní nauľiŠ sa poriadne ani jeden cudzí jazyk a nieto eġte dva. Je to dosŠ uráġlivé tvrdenie, ktoré si pletie neschopnosŠ s lenivosŠou a slabou motiváciou. Olympiáda v nemeckom jazyku sa snaġí povzbudiŠ ġiakov k ġtúdiu nemeckého jazyka a viesŠ k zlepġeniu uġ nadobudnutých jazykových schopností. Ġtúdium jazykov pomáha nielen pri dorozumení medzi ČuĽmi, ale prispieva aj k prekonávaniu interkultúrnych bariér. Je veČmi poteġujúce, ġe na naġej ġkole máme skvelého nemľiníara Zdenka Mihálika z 3.B., ktorý sa v kategórii 2D umiestnil na 1. mieste na okresnom kole na Gymnáziu Andreja KmeŠa v Banskej Ġtiavnici a postúpil na krajské kolo do Banskej Bystrice, kde sa umiestnil na vynikajúcom 3. mieste.

Blahoġeláme!

-vn-, http://alemanteruel.blogspot.sk/2008_07_01_archive.html
http://www.iuventa.sk/sk/olympiady/olympiady-a-sutaze/ONJ.alej

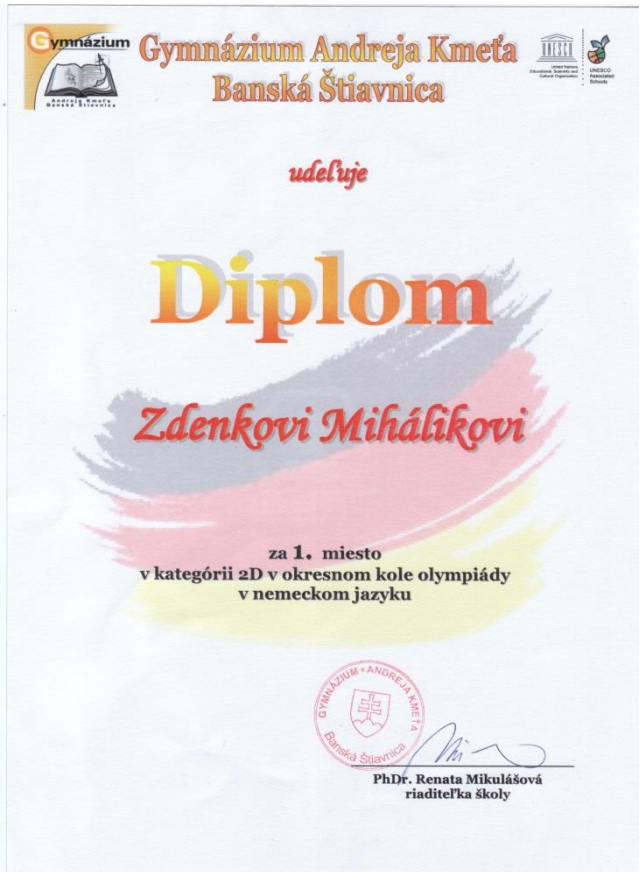
Gymnázium Andreja Kmeťa
Banská Štiavnica

udeľuje

Diplom

Zdenkovi Mihálikovi

za 1. miesto
v kategórii 2D v okresnom kole olympiády
v nemeckom jazyku

PhDr. Renata Mikulášová
riaditeľka školy

OKRESNÝ ÚRAD - ODBOR ŠKOLSTVA, BANSKÁ BYSTRICA
CENTRUM VOĽNÉHO ČASU - JUNIOR, BANSKÁ BYSTRICA

DIPLOM

získava

ZDENKO MIHÁLIK

ZA 3. MIESTO
V KATEGÓRII 2D V KRAJSKOM KOLE
OLYMPIÁDY V NEMECKOM JAZYKU

V BANSKEJ BYSTRICI DŇA 13. FEBRUÁRA 2014

Mgr. Ingrid Haringová
vedúca odboru školstva OÚ

Mgr. Peter Lichtner
predseda KK ONJ

Mgr. Katarína Bursová
riaditeľka CVČ - JUNIOR

Valentín na lesníckom internáte

Niekedy stačí úplne jednoduchý nápad, trochu snahy a dobrý úmysel, aby sa aj úplne obyčajný pracovný deň zmenil na deň láskyplných úsmevov. Dôkazom toho je školský internát SOŠL v Banskej Štiavnici, ktorý v predvalentínskom období 13. februára 2014 precitol krásnymi, prekvapivými, vtipnými, ale predovšetkým srdečnými a láskyplnými reakciami mnohých ľudí. Vďaka za to patrí šikovným

študentkám 1. ročníka Terke Haviarovej, Viktorke Gyetvenovej a Lynde Paulíkovej, ktoré za pomoci svojich p. vychovávateliek RNDr. Idky Hradilovej, Mgr. Hanky Černotkovej a Ing. Alexandry Černotkovej napiekli linecké srdiečka a potom ich ozdobené šťavnatou a čokoládou rozdávali študentom, zamestnancom, i náhodným návštevníkom internátu. Každý sa so záujmom pristavil pri sladkom stánku vyzdobenom krepovými srdiečkami a citátmi o láske. Počet darovaných koláčikov presiahol dve stovky a minimálne toľko ľudí sa v ten deň vďaka jednému úžasnému nápadu usmialo.

Janka Bernáthová

DŕŇa 6. marca 2014 sa vo veľkej sále Kultúrneho centra v Banskej Štiavnici uskutočnila oslava Medzinárodného dňa žien. Nechýbal bohatý kultúrny program, chutné pohostenie, kvety, darčeky a hlavne dobrá nálada. SlávnosŤ zahájili lesnícke fanfáry zo SOŠL, v zložení Ing. Štefana

Petrikovič a, Alžbety Dolniakovej a Jakuba Badrnu. Nádherné ľudové piesne a tance v podaní študentov gymnázia Andreja KmeŤa, ktorých vedie Mgr. Paul Kindji, rozihrali pódium energiou krásy a mladosti. Strhujúci záver večera patril opäŤ rýdzo slovenskému folklóru v podaní súboru SitŇan. Za veľkého potlesku

excelovali speváci a hráči na heligón zo SOŠL Majka Čitniaková a PeŤo Daxner. Fujarové melódie, spevy a tance v podaní Ing. Dominika Kútnika obohatil Mgr. art. Stanislav Bartko, ktorý potešil prítomné dámy spevom, hrou na fujaru, heligónkou a píšťalkou. Čivena- spolok slovenských žien, ktorý podujatie organizoval, vyslovil veľké poďakovanie za program, v ktorom účinkovali žiaci a pedagógovia našej školy.

Text a foto: Pavel Grnáč 2.A

MAREC – MESIAC KNIHY

DŇa 12. marca 2014 sa v klube mládeže školského internátu uskutočnilo podujatie spojené s príjemnou hudbou, poéziou a zaujímavým rozprávaním nielen o knihách. V programe sa predstavil študent SOŠL, vynikajúci klavirista a skladateľ Marek RovŇan spolu s našou Jankou Bernáthovou, autorkou básnických zbierok a redaktorkou Štiavnických novín. Vypočuli sme si básne o priateľstve, láske, ale aj slzách, chlebe a motorkároch. Študentom sa podujatie veľmi páčilo. K celkovej pohode prispelo aj chutné pohostenie, ktoré pripravili pani vychovávateľky.

Text a foto: Pavel Grnáč 2.A

Obrázok: http://littlemissdiva.over-blog.de/article-weihnachtschallenge-92500637.html

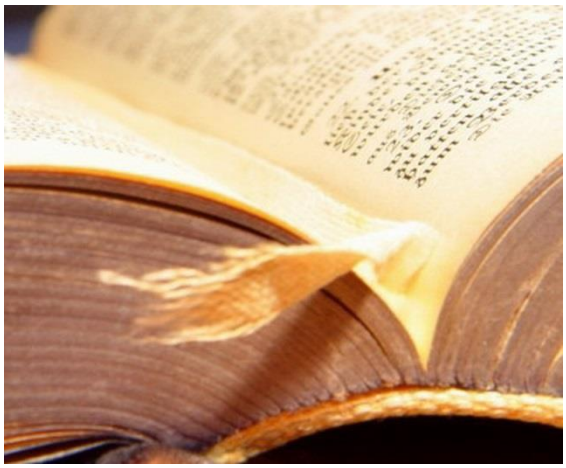

Žtudenti SOŽL na Artpódiu

V utorok 25. marca 2014 sa uskutoľnilo obľúbené žtudentské podujatie ARTPÓDIUM - prehliadka mladých talentov. JedáleŘ žkolského internátu pri Spojenej žkole v Banskej Žtiavnici zaplnili žtudenti, pedagógovia, ale aj diváci, medzi ktorými nechýbal viceprimátor mesta JUDr. Dužan Lukaľko. Na pódiu sa striedal tanec, hudba, spev, umelecké slovo, vlastná tvorba, trubaľi, sokoliari.

Nažu žkolu výborne reprezentovali ľlenovia trubaľského krúžku Alžbetka Dolniaková a Jakub Badrna, ktorý zároveŘ komponuje skladby pre tento nástroj, píže

básne a poviedky s lesníckou tematikou. Zaujímavé vystúpenie si pripravili naži sokoliari - Martinka Chytilová, Julka Kažiarová a PeŠo Pobori, ktorí predviedli prácu s dravcami. S vlastnou tvorbou sa predstavil mimoriadne talentovaný klavirista a skladateŽMarek RovŘan.

Na artpodiu nás sprevádzali RNDr. Idka Hradilová a Ing. Alexandra (Sažka) Ľernotková..

Teží me sa na Ňalší roľník a dúfame, že viacerí žiaci budú maŠ záujem ukázaŠ svoj talent svetu.

Matúž Ondrejka 1.A
Fotografie: J. Bernáthová

VYZNAMENANÍ ŽIACI 1. POLROK - ŠKOLSKÝ ROK 2013/2014
STREDNÁ ODBORNÁ ŠKOLA LESNÍCKA BANSKÁ ŠTIAVNICA

1. A Mgr. Denisa Prokeinová
Heveš Ján 1,176
Lipták Michal 1,00
Maršálek Jozef 1,412
Ondrejka Matúš 1,412
Páleník Frederik 1,353
Spolu v triede: 5

1. B Mgr. Ondrej Halan
Haviarová Terézia 1,118
Spolu v triede: 1

2.A Ing. Miroslav Uhrin
Minár Martin 1,4
Polc Jakub 1,133
Valentík Martin 1,214
Spolu v triede: 3

2.B Mgr. Eleonóra Valovičová
Spolu v triede: 0

2.E Ing. Iveta Mlynáriková
Gretsch Dominik 1,333
Orovčíková Kristína 1,133
Spolu v triede: 2

3.A Ing. Peter Lacko
Kašiar Milan 1,071
Spolu v triede: 1

3.B Mgr. Darina Šemodová
Madaj Matúš 1,143
Mihálik Zdenko 1,5
Spolu v triede: 2

3.E Mgr. Jana Lavríková
Bolgárová Diana 1,5
Hoduliaková Nina 1,214
Chytilová Martina 1,429
Rovňan Marek 1,214
Tomášová Miroslava 1,214
Spolu v triede: 5

4.A Ing. František Černotka
Lipták Peter 1,00
Spolu v triede: 1

4.B Ing. Dominik Kútnik
Spolu v triede: 0

4.E Mgr. Vladimír Herda
Kremlová Miroslava Paulína 1,5
Kútna Eva 1,429
Žitniaková Mária 1,5
Spolu v triede: 3

Poradie tried podľa prospechu:

1. miesto: 3.B Mgr. Darina Šemodová
priemerný prospech triedy 2,18

2. miesto: 3.E Mgr. Jana Lavríková
priemerný prospech triedy 2, 22
3. miesto: 2.E Ing. Iveta Mlynáriková
priemerný prospech triedy 2, 27

Poradie tried podľa zameškaných hodín na žiaka:

1. miesto: 3.E Mgr. Jana Lavríková
počet zameškaných hodín na žiaka 40, 12

2. miesto: 1. A Mgr. Denisa Prokeinová
počet zameškaných hodín na žiaka 43, 75
3. miesto: 2.B Mgr. Eleonóra Valovičová
počet zameškaných hodín na žiaka 46, 25

-vn-

Závislosti

Beseda o drogách

DňA 11. februára 2014 sa v našom GI uskutočnila beseda o drogách. Zvedavých žiakov prvých, druhých a tretích ročníkov bola takmer plná kinosála. Nemali by sme

zabúdaŤ, že drogy môžu byť problémom každého z nás, môžu zničiť našu budúcnosť. Je preto správne a veľmi potrebné, aby sme sa prevencii drogových závislostí naozaj systematicky venovali. Zahrávanie sa s drogami nezostane nikdy bez následkov v organizme a živote človeka. Užívanie drog súvisí často

s kriminalitou. Mnohí žiaci boli aktívni. Prednášajúci pán Ing. Vodička dával viaceré otázky, na ktoré žiaci odpovedali. Na jednu z otázok správne odpovedal Michal Nomilner z 3.A a za odmenu

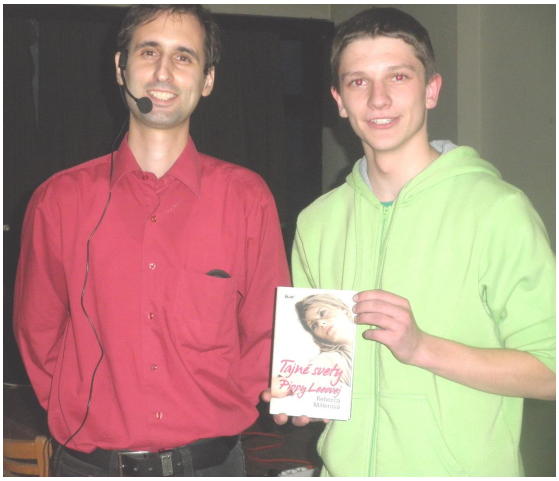

dostal zaujímavú knihu Tajné svety Pippy Leeovej od Rebeccy Millerovej.
Dúfajme, že prednáška na túto tému bola dostatočným varovaním pred touto úpadkovou formou života.

Text: Michal Nomilner, 3.A
Foto: Ida Hradilová

Čo je droga

Existuje celá rada definícií, napr.:

Usušená, upravená i neupravená surovina rastlinného alebo živočíšneho pôvodu, slúžiaca na výrobu liečiv alebo technických látok

Omamný prostriedok. Najstručnejšie treba drogu chápať ako každú látku, ktorá spĺňa dve základné požiadavky:
- má tzv. psychotropný účinok t.j. ovplyvňuje nejakým spôsobom prežívanie okolitej reality, mení vnútorné naladenie i pôsobí na psychiku
- môže vyvolať závislosť, má teda niečo, čo sa označuje ako i potenciál závislosti. Ten je u drog rôzne vyjadrený, môže byť menší alebo väčší, ale prítomný je vždy.

Negatívny efekt drog sa nedá poprieť, ale zároveň sa nedajú vynechať aj ich časté pozitívne účinky, ktoré ľudstvo využívalo a využíva. Každá droga má svoje riziká, ale aj svoje prednosti. Jedným z hlavných rizík je strata kontroly nad pôvodne obľasnou konzumáciou a postupný vznik závislosti.

http://www.drogynie.sk/co-je-droga.php

AGROKOMPLEX NITRA 2014
VÝSTAVA RYBÁRSTVO A POľOVNÍCTVO
28. - 30. MAREC 2014

Tak ako každý rok, aj tento, sa v dňoch 28. až 30.marca konala v poradí už piata výstava rybárstva a poľovníctva na výstavisku Agrokomplex Nitra. Ako býva dobrým zvykom, zúčastnila sa aj naša

škola. Z radov profesorov nás zastupovala pani profesorka Kyjovská a pán profesor Petrikovič, zo žiakov to boli Júlia Kašiarová, Martina Chytilová, Alžbeta Dolniaková a Jakub Badrna.

Do Nitry sme cestovali už vo štvrtok, aby sme stihli všetko v pokoji nachystať, ubytovať sa a oboznámiť s programom. Počas celej výstavy sme mali svoj vlastný stánok s laserovou strelnicou, ktorá mala veľký ohlas, hlavne u detí, ale aj u dospelých. Ďalším lákadlom boli naše živé dravce, ktoré si deti mohli pohladkať, či podržať na ruke. Počas celej výstavy sa pavilónom ozývali aj poľovnícke signály

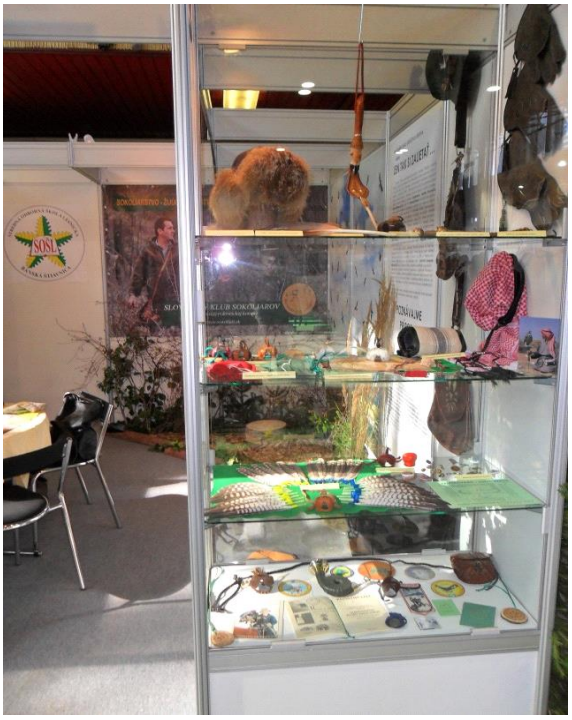

v podaní našich trubačov. Štyri dni výstavy ubehli ako voda. Ani sme sa nenazdali a už bol čas odísť.

Z výstavy mi zostali len tie najkrajšie spomienky a pevne verím, že o rok sa tam stretneme znova.

Martina Chytilová, 3. E
Foto: Petra Kyjovská

Memoriál Ing. Antona Krištofa súťaž v karate

Dňa 30.11.2013 sa v Novej Bani konala súťaž v karate, na ktorej sa zúčastnilo okolo 200 súťažiacich. Našu školu reprezentoval Klub karate a sebaobrany SOŠL Banská Štiavnica, pod vedením trénera Ing. Miroslava Ďuroviča. Súťažilo sa v dvoch disciplínach: športový zápas KUMITE a súborné cvičenia KATA. Za náš

nás klub reprezentovali: Štefan Lutter-kumite, Matúš Kendera, Klára Snitková, Terézia Snitková, Hanka Hudecová – kata.

Zverenci Ing. Miroslava Ďuroviča sa v silnej konkurencii nedali zahanbiť: Štefan Lutter obsadil 2. miesto v kumite a Hanka Hudecová obsadila 2. miesto v súborných cvičeniach kata.

Všetkým srdečne gratulujeme a prajeme ešte veľa športových zážitkov.

Text a foto: Štefan Lutter 3.E

Dňa 24.10.2013 sa uskutočnil tradičný Beh jesene. Zúčastnili sa ho žiaci 1.A a 1.B triedy. Pre výhercov boli pripravené zaujímavé ceny. Každý, kto sa zúčastnil, dostal sladkú odmenu. Bežalo sa okolo Kalvárie. Ako prvý som dobehol do cieľa ja, Michal Gregor, druhý Matúš Babic a tretí Bartl Filip z 1.B. Pre prvého bola odmena celá pizza, druhý a tretí si jednu pizzu rozdelili napoly. Beh jesene organizoval školský internát, pod dozorom vychovávateľov ŠI. Behu sa zúčastnili aj dievčatá, ale bolo ich podstatne menej. Študenti si touto akciou upevnili svoju kondíciu.

Text: Gregor Michal 1.B

Foto: Kristína Orovčíková 2.E

POD DERAVÝMI KOŠMI

Po víťazstve v OK v basketbale, chlapci SOŠL Banská Štiavnica postúpila do regionálneho kola. Regionálne kolo sa

konalo v Žiari nad Hronom v Športovej hale. Turnaja sa mali zúčastniť 3 družstvá, ale z okresu Žarnovica nepriišlo žiadne družstvo.

Výsledok: Gymnázium Žiar nad Hronom - SOŠL Banská Štiavnica: 59:38

Žiaci SOŠL podali veľmi dobrý výkon. Držali krok s favoritom. Aj keď prehrali zápas o 21 bodov, ale hrali s družstvom, ktoré hrá najvyššiu extraligovú dorasteneckú súťaž v SR a trénujú 5x do týždňa. Možno by bol výsledok aj lepší, keby mohli nastúpiť naši hráči základnej zostavy Richard Sládek /194 cm/ a ťubo Paprčka. Najlepším hráčom zo SOŠL bol Milan Kačiar z 3.A, ktorý zaznamenal najviac bodov zo SOŠL. Zo Žiaru sme si doniesli krásne 2. miesto

Text a foto: Mgr. Miloš Javorský

Sprava /zadný rad/: Marian Paleček, Kamil Suja, Henrich Paluch, Erich Lindák, Denis Čertík, na palubovke Juraj Hrabovský a Milan Kačiar, v pozadí vľavo tréner Mgr. Miloš Javorský

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Jana Lavríková, Denisa Prokeinová

Spolupracovali: Petra Kyjovská, Veronika Dudíková, Miroslav Uhrin, Kamil Suja, František Toriška, Štefan Petrikovič, Matúš Ondrejka, Tibor Kubenko, Juraj Hrabovský, Richard Sládek, Ondrej Zúbek, Peter Lipták, Daniel Cagáň, František Černotka, Vladimír Herda, Dominik Kútnik, Diana Zajková, Marek Šurina, Jozef Šumichrast, Paulína Miroslava Kremlová, Ida Hradilová, Richard Kučka, Patrícia Chudicová, Kristína Orovčíková, Viktória Gyetvenová, Lynda Paulíková, Terézia Haviarová, Boris Peciar, Marian Vaněk, Maroš Pomothy, Marián Malček, Alžbeta Dolniaková, Jakub Badrna, David Mackovič, Peter Lacko, Norbert Soročina, Sanuel Prč, Pavel Grnáč, Janka Bernáthová, Michal Nomilner, Martina Chytilová, Alexandra Mesterová, Štefan Lutter, Juraj Kendera, Miroslav Ďurovič, Gregor Michal, Miloš Javorský

Jazyková úprava: Mgr. Jana Lavríková, Mgr. Denisa Prokeinová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 28. 04. 2014

Náklad: 80 kusov

LETOKRUHY

39. ročník